

SJAJAN OBJED (Sabine Nagy)

Danas ćemo imati goste. K nama će doći brat mojega oca, njegova žena i njihov sin Ljubomir. Točnije rečeno, s nama će ručati stric, strina i stričević. Ali, nećemo sada govoriti ni o imenima jer do danas ne razumijem zašto se stričević zove Ljubomir, ni o rodbinskim nazivima, zato što je to ionako prekomplicirana stvar u hrvatskom jeziku, a nije nimalo važno za to što će se danas dogoditi u našoj kući.

Dakle, pozvali smo goste na objed. Bolje rečeno, mama ih je pozvala. Kaže da već dugo nisu bili kod nas i da bi tati bilo drago, opet vidjeti svojeg brata koji živi dva sata vožnje od nas.

Morate znati da je moja majka jako strpljiva osoba, pa ipak, rijetko pozove strica i njegovu obitelj u goste. To je zato što su, po majčinom mišljenju, bahati te nikada nisu ničim zadovoljni. A da ne govorim o razmaženom Ljubomiru! Kažem vam, trebao bi se zvati Ljuborati jer uvijek je spreman svađati se.

Bilo kako bilo, moji roditelji i ja smo se dogovorili da ćemo biti jaaako ljubazni prema rođacima, da ćemo ih lijepo ugostiti i da im nećemo proturječiti i ako kažu nešto glupo. Da. Tako smo se dogovorili.

Uh, pozvonili su. Stigli su. A stric već nestrpljivo lupa po vratima iako trčim - letim - u predsoblje. S velikim osmijehom otvaram vrata i lijepo kažem...

Ja: Dobro došli!

Stric: Joj, već pola sata stojimo ispred vrata. Jeste li gluhi? Mislili smo da niste kod kuće.

Ja: Žao mi je! Bok, strino, bok, Ljubomire! Nadam se da ste ugodno putovali!

Strina: Putovali? Nije to bilo putovanje! Obišli smo pola svijeta! Ne razumijem zašto ste se odlučili kupiti kuću u ovakvom seocetu na rubu svijeta!

Ja: Smijem li vam pomoći s garderobom? Evo vam papuča...

Ljubomir: Papuče? Ne dolazi u obzir! Ionako nosim tenisice. *Guess*. Skupe su! Vidi!

Ja: Vidim! Krasne su! Ali mama je mislila...

Strina: Ah, ta tvoja mama i njezina čistoća. Nismo mi nikakvi zamazanci. Lidijo, gdje si mi?

Mama: Evo me, Ljubice! Drago nam je što ste stigli, pa još i ranije!

Strina: Što pričaš?! Jesmo li ikada kasnili? Gladni smo kao vukovi! Je li objed već gotov, Lidijo?

Stric: Joj, draga, nismo ni ušli, a ti...

Strina: Ma šuti! Budi iskren! Ti si taj koji je stalno u autu brundao da se nada boljem jelu nego što su nam dali prošli put!

Mama: Stanislave, ljubavi, dođi, dragi, tvoj brat je već tuuuuu!

Tata: Evo me, zlato! Kakvo veselje! Dobar dan svima! Osjećajte se kao kod kuće!

Ljubomir: Kod kuće nosim svoje *Guess* tenisice.

Mama: U redu, Ljubomire, slobodno idi u kuhinju. Tamo vas već čeka odlična juhica...

Izvor slike: <https://www.freeimages.com/de/clipart/soup-clip-art-5328500>, 29.5.2023., 17:06h

Rad u grupama: Improvizirano kazalište. Nastavite dijalog za stolom i odglumite ga!